

Velsignelser, som Tiendeloven vil bringe Statskassen, selv om der endnu refterer omkring 1 Mill. Kr. i aarlig Udgiftsforøgelse, som vi maa være belavede paa i Fremtiden, er det dog ikke helt smaa Beløb, det drejer sig om. Foruden de 384,512 Kr. til Ydelser af Tiendeafløsning finde vi paa det sidste Statsregnskab under § 26 fire forskellige Udgiftsposter — I. 8., VII. 9. b. og 9. c., VII. 11. — paa 242,633 Kr. til Administration og Iværksættelse af denne Lov. Paa det foregaaende Aars Regnskab vare de tilsvarende Udgifter 228,044 Kr., for det næste Finansaar ere de budgetterede til 243,000 Kr. og paa den foreliggende Finanslov til 259,300 Kr. Som De se, er dette med runde Tal $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., som hvert Aar ud over de egentlige Bidrag til Tiendeafløsningen optages af denne Lov. Endnu betydelig større ere, som bekendt, Udgifterne til Administration og Gennemførelse af de to med Tiendeloven organisk sammenhørende Love om Ejendomsskyld og om Indtægts- og Formueskat til Staten, hvis Tendens jeg ikke betragter som synderlig mere rationel og tiltalende end Tiendeloven. Her finde vi paa Statsregnskabet en Udgift af 787,964 Kr., og alt i alt have vi i de sidste 7 Finansaar dertil udgivet den Sum 3,851,487 Kr.

Altsaa, Militarismen, baade den, der ligger forud for, og den, der først blev fuldbyrdet ved den store Forsoningsfest i Sommeren 1909, er det, der i Forening med Lovgivningsarbejder som Tiendeloven danner den stærkeste Drivkraft, der har fremkaldt den nuværende Situation, den, jeg betragter som alvorlig ikke blot paa Grund af de Vanskeligheder, vi rent momentant befinde os i, men ogsaa, og nok saa meget, fordi Fremtidsudsigterne ere saa truende, som de ere. Det kan ikke lykkes for den højtærede Finansminister at vælte Skylden over paa de abnorme Forhold, som de sidste Aar have bragt os, paa Alberti-Affæren, Bankkrisen, den økonomiske Depression og de Undtagelsestilstande, som Toldlovens Gennemførelse har givet Anledning til. Den Slags Ulykkestilfælde og Overgangstilstande maa man altid og alle Vegne regne med. De ville, hvor de ramme, gøre deres Virkninger gældende. Men under en sund Finanspolitik vil man forholdsvis let og hurtigt kunne komme ud over dem. Det er kun med en usund Finanspolitik som den, der er ført herhjemme, at de føre til kritiske og højt foruroligende Tilstande som dem, vi for Tiden befinde os i. Havde vi drevet en ædrueligere Politik — den ædrueligere Politik, som Socialdemokratiet har gjort

sig til Talsmand for baade paa det militære Omraade, paa Skattespørgsmaalenes Omraade og paa de øvrige Statsomraader —, vilde vi ikke have staaet i det Uføre, vi nu staa i. Det er ikke, som den højtærede Konseilspræsident gerne vil gøre det til, en *vis major*, ikke nogen uafvendelig, uberegnelig Magt, der har gjort sig gældende. Nej, det er paa de konservative Partiers Skuldre — dertil regnet Venstre —, Ansvaret hviler helt og fuldt.

Dette vil Befolkningen forstaa, naar den nu skal til at bære de Byrder, som blive den nødvendige Konsekvens af den nuværende Situation, og som vil ramme ret haardt, hvis de da skulle have nogen større finansiel Betydning, hvis de virkelig skulle bidrage alvorligt til at bringe Ligevægt mellem Indtægter og Udgifter. Befolkningen vil vide at forstaa, at den ikke har nogen anden at takke derfor end det regerende Partis militaristiske og klasseegoistiske Politik. Befolkningen var vildledet, da den i Sommeren 1909 sendte et Fler-tal af Militarister ind i Tinget. Den lod sig lede af den Tavshed, der herskede om den virkelige økonomiske Situation, som vi befandt os i. Befolkningen var vildledet, da den endnu i Sommer gav Regeringspartiet Halvdelen af Tingets Mandater. Den lod sig paavirke af de Amnestuehistorier om Socialismens Vederstyggelighed, som vare beregnede paa at gøre Indtryk paa de fattige i Aanden, og som vi her have haft Lejlighed til at stifte Bekendtskab med. Men de nye Byrder, som Befolkningen i Fremtiden vil komme til at bære, ere Argumenter, der ville virke overmaade stærkt, ville faa Folk til at lukke Øjnene op og bringe dem til at fælde deres Dom. Det var med fuld Ret, at Finansministeren henviste til Begivenhederne i Tyskland, hvor Harmen over de nye Skatter virker til, at hvor som helst et Suppleringsvalg finder Sted, blive de konservative Partier fejede ud og Socialdemokratiet sat ind i Stedet. Det tjener i høj Grad som advarende Eksempel for alle ligesindede udenfor Tyskland. Jeg noterer med Tilfredsstillelse de Ytringer i Ministerens Tale, hvoraf jeg læste den Mening, at naar han ikke ønskede at gaa for vidt i Retning af nye Byrder og nye Skatter, var det i nogen Grad for ikke at fremkalde lignende Forhold og lignende Udslag som i Tyskland. Jeg tror, at Frygten for Socialdemokratiets Vækst allerede er stærk nok til at øve sin Indflydelse i Retning af at holde de vidtgaende Skattelyster i Tømme.

Imidlertid, Forhøjelsen af Jernbane-